

32001R0896

L 126/6

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

8.5.2001

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 896/2001**z dnia 7 maja 2001 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów ⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 216/2001 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 216/2001 Rada zmieniła przepisy dotyczące przywozu bananów, wprowadzone w tytule IV rozporządzenia (EWG) nr 404/93. W szczególności otworzyła autonomiczny kontyngent taryfowy C w wysokości 850 000 ton o wysokości cła 300 EUR/t jako dodatkowy do 2 200 000 ton zabezpieczonych w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz dodatkowy kontyngent w wysokości 353 000 ton. Należy przyjąć wszystkie niezbędne przepisy wykonawcze, w tym takie środki przejściowe, jakie są uzasadnione wejściem w życie niniejszego rozporządzenia z dniem 1 lipca 2001 r., oraz przepisów dotyczących przywozu według stawek Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Na mocy art. 18 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (EWG) nr 404/93 w przypadku braku umowy ze stronami WTO szczególnie zainteresowanymi dostawą bananów nie ma potrzeby przyznawania kontyngentów taryfowych A i B dla państw dostawców.
- (3) Artykuł 19 rozporządzenia (EWG) nr 404/93 dopuszcza zarządzanie kontyngentami taryfowymi według metody opartej na uwzględnianiu tradycyjnych przepływów handlowych („tradycyjne/nowe”) i/lub innych metod. Wprowadzenie w życie nowych przepisów od drugiego półrocza 2001 r. wymaga przyznania dostępu do kontyngentów taryfowych importerom tradycyjnym, którzy w okresie referencyjnym na własny rachunek podjęli się zakupu świeżych produktów od producentów z państw trzecich lub ich produkcji oraz wysyłki i rozładunku na obszarze celnym Wspólnoty. Dla celów niniejszego rozporządzenia działania te określane są „przywozem pierwotnym”.
- (4) Należy przyjąć jednolitą definicję importerów tradycyjnych dla wszystkich kontyngentów taryfowych, a ich ilości referencyjne powinny być określone na tych samych zasadach, ale oddzielnie w zależności od tego, czy importerzy ci dostarczyli w okresie referencyjnym na rynek Wspólnoty banany pochodzące z państw trzecich spoza obszaru AKP lub banany nieobjęte tradycyjnym przywozem z krajów AKP, lub tradycyjne banany AKP w okresie referencyjnym, w rozumieniu

definicji określonej w art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 404/93, stosowanego przed zmianą wprowadzoną rozporządzeniem (WE) nr 216/2001.

- (5) Okresem referencyjnym, jaki należy stosować do zdefiniowania kategorii importerów i określenia ilości referencyjnych importerów tradycyjnych, powinien być okres trzyletni od 1994 do 1996 r. Okres trzyletni od 1994 do 1996 r. jest okresem najwcześniejszym, dla którego Komisja posiada dostatecznie wiarygodne dane dotyczące przywozu pierwotnego. Zastosowanie tego okresu może także rozwiązać trwający od kilku lat spór z niektórymi partnerami handlowymi Wspólnoty. W świetle dostępnych danych określonych do celów zarządzania kontyngentami ustanowionymi w 1998 r. nie ma potrzeby rejestracji importerów tradycyjnych.
- (6) Część kontyngentów taryfowych należy zarezerwować dla importerów nietradycyjnych. Część ta musi umożliwić importerom niezajmującym się przywozem pierwotnym w okresie referencyjnym kontynuację handlu i dostosowanie do nowych przepisów, jak również przystąpienie do handlu nowych importerów, co zachęca do zdrowej konkurencji.
- (7) Kilkuletnie doświadczenie stosowania wspólnotowych uzgodnień dotyczących przywozu bananów wskazuje potrzebę zacieśnienia kryteriów stosowanych dla importerów nietradycyjnych oraz kryteriów kwalifikujących dla nowych importerów, aby uniknąć rejestracji czysto fikcyjnych podmiotów i przyznawania przydziału na fikcyjne lub spekulacyjne wnioski o kontyngenty. W szczególności uzasadnione jest żądanie posiadania minimalnego doświadczenia w przywozie świeżych bananów. Także aby uniknąć rozpatrywania wniosków o roczne przydziały na kontyngenty nieadekwatne do rzeczywistych możliwości importerów i które nie prowadzą do wydania pozwolenia na przywóz odpowiednich ilości, złożenie wniosku o pozwolenie na przywóz w zakresie odpowiednich ilości oraz złożenie wniosku o roczny przydział powinno podlegać wymogowi przedstawienia zabezpieczenia tytułem otrzymania pozwolenia na przywóz. Zabezpieczenie powinno zostać zwolnione bez opóźnień w wysokości proporcjonalnej do stopnia rzeczywistego wykorzystania swoich rocznych przydziałów i dostarczenia dowodu wysyłki i rozładunku towarów we Wspólnocie i wprowadzenia do wolnego obrotu na własny rachunek. W tym samym celu warunkiem przyznania rocznego przydziału na kolejne lata powinna być minimalna stawka wykorzystania ostatniego rocznego przydziału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 2.2.2001, str. 2.

- (8) Importerom należy przypomnieć, że mogą się łączyć lub zrzęcać na warunkach określonych w przepisach krajowych w celu wypełniania ich obowiązków i wykonywania praw wynikających z niniejszego rozporządzenia.
- (9) Należy przyjąć przepisy dotyczące rejestracji importerów nietradycyjnych, określające ich roczne przydziały oraz weryfikacje i kontrole, jakie mają przeprowadzić właściwe władze krajowe, w tym podjęte działania w przypadku niespełnienia niektórych obowiązków, w szczególności jeśli chodzi o rejestrację i zgłoszenia do celów otrzymania przydziału na podstawie ustaleń dotyczących przywozu.
- (10) W celu wprowadzenia w życie uzgodnień o kontyngentach taryfowych w dniu 1 lipca 2001 r. właściwe jest utrzymanie, z niezbędnymi dostosowaniami, przepisów administracyjnych opartych na okresach ustanowionych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2362/98 z dnia 28 października 1998 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady nr 404/93 w zakresie przywozu bananów do Wspólnoty⁽¹⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1632/20004. Zasady te dotyczą w szczególności ustalenia ilości wskaźnikowych na pierwsze trzy kwartały, pułapów dla wniosków indywidualnych, częstotliwości przedstawiania wniosków o pozwolenie i wydawania pozwolenia oraz wydawania pozwolenia na ponowne wykorzystanie niewykorzystanych ilości. Jednakże fakt, że kontyngenty taryfowe A i B, z jednej strony, i kontyngenty C z drugiej strony są zarządzane oddzielnie, w odniesieniu do części przydzielonej dla importerów tradycyjnych oznacza, że ci importerzy mogą przedstawiać wnioski o pozwolenia tylko na podstawie kontyngentu taryfowego, w odniesieniu do którego przyznano im ilość referencyjną, o czym zostali powiadomieni.
- (11) Dla celów art. 18 ust. 6 i 7 rozporządzenia (EWG) nr 404/93 istnieje potrzeba określenia pozycji tworzących bilans produkcji, spożycia, przywozu i wywozu, który należy przygotować przed zwiększeniem niezależnego kontyngentu w przypadku wzrostu popytu lub zaistnienia wyjątkowych okoliczności wpływających na dostawy na rynek Wspólnoty.
- (12) Z wyjątkiem sytuacji, gdy wyraźnie przewidziano odstępstwa, należy stosować rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji dla produktów rolnych 5, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 369/2001⁽²⁾. Zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia prawa wynikające z pozwolenia mogą być przenoszone przez właściciela tylko jeden raz w ramach jednego pozwolenia lub wyciągu z pozwolenia w okresie ich ważności.
- (13) Zasady dotyczące przeniesienia pozwoleń należy określić w świetle definicji kategorii importera określonych niniejszym rozporządzeniem. Ograniczone przeniesienie pozwolenia na jednego nabywcę na pozwolenie lub jego wyciąg pozwoleń na rozwój stosunków handlowych między różnymi zarejestrowanymi importerami. Jednakże nie powinno się zachęcać do sztucznego handlu, spekulacji lub zaburzeń normalnego handlu poprzez umożliwianie przeniesienia pozwolenia przez importerów nietradycyjnych na rzecz importerów tradycyjnych.
- (14) Należy określić wszelkie sposoby komunikowania się między importerami, Państwami Członkowskimi a Komisją zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w celu ustanowienia ilości referencyjnych i przydziałów kontyngentów dla importerów, okresowego zarządzania kontyngentami taryfowymi oraz monitorowania rynku.
- (15) W ramach środków przejściowych koniecznych do stosowania nowych uzgodnień z dniem 1 lipca 2001 r. należy przewidzieć odstępstwa od przepisów administracyjnych w sprawie harmonogramu rejestracji importerów nietradycyjnych i w sprawie przekazywania właściwym władzom krajowym dokumentacji dotyczącej ich rejestracji.
- (16) Ponadto należy ustalić ilości, jakie można przywozić w trzecim kwartale 2001 r. w ramach kontyngentów taryfowych oraz pułap na indywidualne wnioski o pozwolenia składane przez importerów, jak również ścisły harmonogram składania tych wniosków.
- (17) Zmiany wprowadzone niniejszym rozporządzeniem do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty, w celu określenia importerów nietradycyjnych, stwarzają potrzebę weryfikacji i kontroli, przeprowadzanych przez właściwe władze krajowe, działające we współpracy z Komisją. Działania te mogą, w razie potrzeby, prowadzić do skorygowania przydziałów przyznanych importerom. Wówczas może się zdarzyć, między innymi, że przydziały te nie będą mogły być uważane za prawa nabyte, ani nie będą mogły być przedmiotem prawnie uzasadnionych oczekiwań importerów.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 2362/98 niniejszym traci moc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 293 z 31.10.1998, str. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 6.

- (19) Na podstawie art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 395/2001⁽¹⁾, rozporządzenie (WE) nr 216/2001 stosuje się od dnia 1 lipca 2001 r. W celu umożliwienia importerom odnoszenia korzyści w ramach niniejszego rozporządzenia od tego dnia należy wprowadzić środki przejściowe pozwalające Państwom Członkowskim i Komisji na zebranie wszystkich odpowiednich informacji w celu zapewnienia stosowania pozwoleń począwszy od dnia 1 lipca 2001 r.
- (20) Komitet Zarządzający ds. Bananów nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania uzgodnień dotyczących przywozu bananów w ramach kontyngentów taryfowych przewidzianych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 404/93 oraz poza tymi kontyngentami.

Artykuł 2

Kontyngenty taryfowe, określone w art. 1, są udostępniane w sposób następujący:

- a) 83 % dla „importerów tradycyjnych”, jak określono w art. 3 ust. 1;
- b) 17 % dla „importerów nietradycyjnych”, jak określono w art. 6.

TYTUŁ II

ZARZĄDZANIE KONTYNGENTAMI TARYFOWYMI

Rozdział 1

Definicja importera

Sekcja I: „Importerzy tradycyjni”

Artykuł 3

Dla celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „importerzy tradycyjni” oznaczają podmioty gospodarcze, osoby fizyczne lub prawne, indywidualnych przedsiębiorców lub grupy, ustanowione we Wspólnocie w okresie ustalania ich ilości referencyjnych, które na własny rachunek zakupiły minimalną ilość bananów pochodzących z państw trzecich od producentów lub, stosownie, wyprodukowały, wysyłały, sprzedawały takie produkty we Wspólnocie.

Działania określone w poprzednim akapicie zwane są dalej „przywozem pierwotnym”.

Minimalna ilość, określona w akapicie pierwszym, wynosi 250 ton przywożonych w danym roku okresu referencyjnego. Ta minimalna ilość wynosi 20 ton, o ile obrót lub przywóz dotyczy jedynie bananów o długości mniejszej lub równej 10 centymetrom;

- 2) „importerzy tradycyjni A/B” oznaczają importerów tradycyjnych, którzy dokonali przywozu minimalnej ilości „bananów z państw trzecich” w ramach przywozu pierwotnego i/lub bananów „nietradycyjnych AKP” zgodnie z definicjami określonymi w art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 404/93, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1637/98⁽²⁾;

- 3) „importerzy tradycyjni C” oznaczają importerów tradycyjnych, którzy dokonali przywozu minimalnej ilości „tradycyjnych bananów AKP” w ramach przywozu pierwotnego zgodnie z definicjami w powyższym art. 16, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1637/98.

Artykuł 4

1. Ilość referencyjna dla każdego importera tradycyjnego A/B, który złoży pisemny wniosek nie później niż dnia 11 maja 2001 r., zostaje ustalona na podstawie średniej ilości bananów z przywozu pierwotnego z państw trzecich i/lub nietradycyjnych bananów AKP w latach 1994, 1995 i 1996 r., uwzględnionych dla 1998 r. do celów zarządzania kontyngentem taryfowym na przywóz bananów z państw trzecich i nietradycyjnych bananów AKP, zgodnie z przepisami art. 19 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 404/93 stosowanego w 1998 r. do kategorii importerów określonych w ust. 1 lit. a) tego artykułu.

2. Ilość referencyjna dla każdego tradycyjnego importera C, który przedstawi pisemny wniosek nie później niż dnia 11 maja 2001 r., zostaje ustanowiona na podstawie średniej ilości przywozu pierwotnego tradycyjnych bananów AKP w latach 1994, 1995 i 1996, ustalonej na 1998 r. jako tradycyjne ilości bananów AKP.

3. Importerzy ustanowieni w wyniku połączenia innych importerów tradycyjnych, mający własne prawa na podstawie niniejszego rozporządzenia, korzystają z tych samych praw, co poprzedni importerzy.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o sumie ilości referencyjnych, określonych w art. 4 ust. 1 i 2, nie później niż dnia 15 maja 2001 r.

2. Wykorzystując informacje otrzymane na podstawie ust. 1 i w świetle całkowitych ilości dostępnych w ramach kontyngentów taryfowych A/B i C, Komisja, tam, gdzie jest to właściwe, ustanawia jednolity współczynnik dostosowujący, stosujący się do ilości referencyjnej każdego importera.

3. W przypadkach, w których stosuje się przepisy ust. 2, nie później niż dnia 7 lipca 2001 r., właściwe władze informują każdego importera o jego ilości referencyjnej skorygowanej o współczynnik dostosowujący.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 24.2.2001, str. 41.

4. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego wymienione są w Załączniku. Zmiany w liście wprowadza Komisja na wniosek danego Państwa Członkowskiego.

Sekcja II: „Importerzy nietradycyjni”

Artykuł 6

Dla celów niniejszego rozporządzenia „importerzy nietradycyjni” oznaczają podmioty gospodarcze ustanowione we Wspólnocie w czasie ich rejestracji, które:

- a) zostały zaangażowane niezależnie i na własny rachunek w działalność gospodarczą polegającą na przywozie do Wspólnoty świeżych bananów, oznaczonych kodem CN 0803 00 19 w ciągu jednego z dwóch lat bezpośrednio poprzedzających rok, w odniesieniu do którego wnioskuje o rejestrację;
- b) na podstawie tej działalności, przywoziły produkty za zgłoszoną wartością celną równą 1 200 000 EUR lub większą w okresie określonym w lit. a); i
- c) nie posiadają ilości referencyjnej jako importerzy tradycyjni w ramach kontyngentu taryfowego, w odniesieniu do którego wnioskuje o rejestrację na podstawie art. 7, i którzy nie są osobą fizyczną lub prawną związaną, w rozumieniu art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, z importerem tradycyjnym.

Artykuł 7

1. Importerzy mogą być zarejestrowani w wybranym przez siebie Państwie Członkowskim jako nietradycyjni importer w ramach kontyngentu taryfowego A/B i/lub kontyngentu taryfowego C.

Tradycyjni importerzy w ramach kontyngentu taryfowego mogą być rejestrowani jako importerzy nietradycyjni w ramach kontyngentu taryfowego, na który nie posiadają ilości referencyjnej.

Jednakże importerzy tradycyjni C mogą być zarejestrowani jako importerzy nietradycyjni w ramach kontyngentu taryfowego A/B tylko na podstawie dostarczenia dowodu przywożenia bananów z państw trzecich i/lub nietradycyjnych bananów AKP do wysokości zgłoszonej wartości celnej, określonej w art. 6 lit. b), we wskazanym okresie.

2. Do celów rejestracji importerzy przesyłają właściwym władzom, wymienionym w Załączniku, następującą dokumentację dodatkową:

- a) dowód wpisu do rejestru handlowego Państwa Członkowskiego lub inny alternatywny dowód akceptowany przez te władze; oraz
- b) dowód przywożenia bananów, w drodze przedstawianych pozwoleń na przywóz lub w przypadkach, gdy pozwolenie jest nieobowiązkowe, odpowiednie dokumenty celne; oraz

- c) egzemplarz poświadczenia niezależnego, profesjonalnego, zarejestrowanego licencjonowanego biegłego księgowego, poświadczający przywóz do wartości wymaganej w art. 6 lit. b) lub egzemplarz odpowiednich zgłoszeń celnych noszący pieczęć władz celnych.

3. Wnioski o rejestrację są składane do 1 października każdego roku.

4. W celu przedłużenia rejestracji importerzy dostarczają właściwym władzom dowód, że dokonali przywozu na własny rachunek w wysokości co najmniej 50 % przyznanej im ilości na obecny rok. Do celów przedłużenia rejestracji na 2002 r. ilość tę ustala się na poziomie 30 %.

Wnioski o przedłużenie rejestracji są składane do 1 października każdego roku wraz z wykorzystanym pozwoleniem na przywóz, dowodem uiszczenia cła należnego w dniu zakończenia formalności celnych przywożonych i egzemplarzem pozwolenia(-ń) na przywóz na obecny kwartał.

5. Do 10 października każdego roku Państwa Członkowskie notyfikują Komisji wykaz importerów, którzy złożyli wnioski o rejestrację i o przedłużenie rejestracji, a w przypadku przedłużenia numery seryjne pozwolenia lub wyciągi pozwolenia, wykorzystane i wydane.

W razie potrzeby Komisja przesyła ten wykaz innym państwom w celu ułatwienia wykrycia lub zapobieżenia fałszywym roszczeniom importerów.

Komisja może opublikować szczegóły zawarte w notyfikacjach dostarczonych przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 8

1. Składając wnioski o rejestrację lub jej przedłużenie, importerzy w tym samym czasie wnioskuje też o roczne przydziały kontyngentów.

W celu zatwierdzenia wnioski te:

- a) nie mogą obejmować ilości większej niż 12,5 % całkowitej ilości przyznanej rocznie dla importerów nietradycyjnych; oraz
- b) są zaopatrzone w dowód złożenia zabezpieczenia w wysokości 150 EUR za tonę, zgodnie z tytułem III rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 ⁽²⁾.

2. Zabezpieczenie określone w ust. 1 lit. b) zostaje zwolnione stopniowo, w wysokości proporcjonalnej do ilości rzeczywiście przywiezionych, o ile importerzy dostarczą dowód wysyłki i rozładunku na własny rachunek na terytorium celnym Wspólnoty. W przypadkach zaistnienia okoliczności siły wyższej zabezpieczenie nie ulega przypadkowi.

Dowód wysyłki dostarczany jest przez przedstawienie egzemplarza konosamentu manifestu morskiego lub, stosownie, dokument przewozu drogą lądową lub powietrzną, wystawionego na nazwisko importera dla ilości rzeczywiście przywożonych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 27.2.2001, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 28.

Dowód rzeczywistego przywozu dostarczany jest przez przedstawienie egzemplarza pozwoleń na przywóz wykorzystanych i dowodu płatności wartości cła.

Artykuł 9

1. Najpóźniej do 10 października każdego roku właściwe władze przesyłają Komisji wykaz zarejestrowanych importerów nietradycyjnych, wskazując przy każdym z nich roczny wnioskowany przydział.

2. W przypadku gdy całkowita ilość przydziałów wnioskowanych w ramach danego kontyngentu taryfowego A/B lub C przekracza ilość dostępną dla importerów nietradycyjnych, Komisja niezwłocznie ustala procent obniżenia, jaki będzie stosowany do każdego wniosku o przydział.

3.

W przypadku gdy procedura opisana w pierwszym akapicie powoduje, że roczny przydział przyznany importerowi jest mniejszy od wnioskowanego, zabezpieczenie przewidziane w art. 8 ust. 1 lit. b) zostaje zwolnione w ilości proporcjonalnej do dokonanej obniżki. Najpóźniej do 15 listopada każdego roku właściwe władze Państw Członkowskich ustalają i notyfikują ilość przyznaną każdemu importerowi nietradycyjnemu na następny rok.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie zgodności z przepisami niniejszej sekcji.

W szczególności Państwa Członkowskie sprawdzają, aby importerzy prowadzili aktywną działalność handlową we Wspólnocie na własny rachunek jako importerzy w sektorze określonym w art. 6 i jako niezależne ekonomiczne jednostki w dziedzinie zarządzania, personelu i prowadzonej działalności. W przypadku uzasadnionych podejrzeń o niedopełnienie tych warunków, wnioski o rejestrację i wnioski o roczny przydział są akceptowane jedynie na podstawie dostarczenia przez importera właściwym władzom krajowym satysfakcjonującego je dowodu spełnienia tych warunków.

2. Państwa Członkowskie i Komisja wymieniają wszelkie informacje niezbędne do stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 11

1. Właściwe władze krajowe rejestrują jako importerów nietradycyjnych wszystkie podmioty gospodarcze, które przedstawiają właściwy wniosek, bez względu na to, czy są to osoby fizyczne czy prawne, pojedyncze podmioty lub ich grupy, pod warunkiem że zostały prawnie ustanowione zgodnie z ustawodawstwem krajowym dotyczącym prowadzenia danej działalności gospodarczej i spełniają przepisy niniejszego rozporządzenia.

Grupa podmiotów może zostać zarejestrowana jako importer nietradycyjny, jeśli jej członkowie wspólnie spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia. Grupa wspiera każdego ze swoich członków w korzystaniu z praw i wypełnianiu obowiązków.

2. Importerzy ustanowieni w wyniku połączenia innych nietradycyjnych importerów, posiadający własne prawa na podstawie niniejszego rozporządzenia, korzystają z tych samych praw, co poprzedni importerzy.

Artykuł 12

1. Niedopełnienie przez importerów nietradycyjnych obowiązku rejestracji tylko w jednym Państwie Członkowskim prowadzi do odrzucenia wszystkich wniosków o rejestrację, które złożono, oraz do odwołania wszelkich już przyznanых rocznych przydziałów. Ponadto niedopełnienie prowadzi do zakazu przedkładania dalszych wniosków w ciągu roku następującego po wykryciu tej nieprawidłowości.

2. W przypadku fałszerstwa lub przedstawienia fałszywej dokumentacji w celu otrzymania rejestracji lub rocznego przydziału rejestracja lub przydział zostają cofnięte, bez uszczerbku dla stosowania odpowiedniego ustawodawstwa krajowego. W takich przypadkach zabezpieczenie określone w art. 8 ust. 1 lit. b) ulega przepadkowi całości.

Ponadto w takich przypadkach zakazane jest wnioskowanie o nową rejestrację przez importera w jakimkolwiek Państwie Członkowskim w ciągu dwóch lat następujących po roku, w którym wykryto nieprawidłowość.

Rozdział 2

Zasady wydawania pozwoleń na przywóz

Artykuł 13

1. Do celów administracyjnych ilości kontyngentów taryfowych A i B, przewidziane w art. 18 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (EWG) nr 404/93, dodaje się. Wnioski dotyczące kontyngentów A i B są rozpatrywane razem.

Kontyngent taryfowy C, przewidziany w art. 18 ust. 1 lit. c) powyższego rozporządzenia, zarządzany jest oddzielnie.

2. Importerzy tradycyjni A/B mogą przedstawiać wnioski o pozwolenie wyłącznie w ramach kontyngentu taryfowego A/B.

Importerzy tradycyjni C mogą przedstawiać wnioski o pozwolenie wyłącznie w ramach kontyngentu taryfowego C.

Importerzy tradycyjni określani w pierwszych dwóch akapitach mogą przedstawiać wnioski o pozwolenia w ramach innego kontyngentu taryfowego, jeśli są zarejestrowani jako importerzy nietradycyjni na ten kontyngent.

3. Importerzy nietradycyjni mogą przedstawić wnioski o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentów taryfowych A/B lub C lub w ramach obu tych grup, jeśli zarejestrowani są na kontyngenty A/B i C.

Artykuł 14

1. W pierwszych trzech kwartałach roku, w celu wydania pozwoleń na przywóz, może być ustalona ilość wskaźnikowa wyrażona jako procent dostępnych ilości w każdym kontyngencie taryfowym.

2. W odniesieniu do pierwszych trzech kwartałów roku dopuszcza się decyzję, że wnioski o pozwolenia złożone przez danego importera nie mogą łącznie przekraczać określonego procentu ilości referencyjnej, ustalonej na mocy art. 5 rocznego przydziału określonego na mocy art. 9 ust. 3.

Artykuł 15

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz na każdy kwartał przedstawiane są właściwym władzom Państwa Członkowskiego wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca poprzedzającego kwartał, na który wydawane są pozwolenia.

Wnioski o pozwolenia na przywóz przedstawiane są właściwym władzom Państwa Członkowskiego, które ustaliło ilość referencyjną, w przypadku importerów tradycyjnych, oraz Państwa Członkowskiego, w którym importerzy są zarejestrowani, w przypadku importerów nietradycyjnych.

2. Stosowne wnioski o pozwolenia przedstawiane:

- a) przez importerów tradycyjnych A/B zawierają sformułowanie „Wniosek o pozwolenie importera tradycyjnego A/B – rozporządzenie (WE) nr 896/2001”;
- b) przez importerów tradycyjnych C zawierają sformułowanie: „Wniosek o pozwolenie importera tradycyjnego C – rozporządzenie (WE) nr 896/2001”;
- c) przez importerów nietradycyjnych zawierają sformułowanie: „Wniosek o pozwolenie importera nietradycyjnego A/B – rozporządzenie (WE) nr 896/2001” lub „Wniosek o pozwolenie importera nietradycyjnego C – rozporządzenie (WE) nr 896/2001”.

3. Wnioski o pozwolenie przedstawione przez importera są akceptowane, tylko jeśli:

- a) zawierają sformułowanie podane w ust. 2;
- b) dotyczą ilości nie większej niż dostępna w kontyngencie taryfowym wskazanym we wniosku, ilość taka jest publikowana okresowo przed rozpoczęciem okresu przedstawiania wniosków;
- c) dotyczą całkowitej ilości nie większej niż ilość wynikająca ze stosowania art. 14 ust. 2 na dany kwartał lub niż pozostały bilans ilości referencyjnej lub rocznego przydziału tego importera.

4. Wyrazy określone w ust. 2 wpisuje się w rubrykę 20 formularza pozwolenia.

Artykuł 16

Właściwe władze notyfikują Komisji ilości objęte wnioskami o pozwolenie w ciągu dwóch dni roboczych od zakończenia okresu przedstawiania wniosków.

W notyfikacji tej przedstawiają ilości wnioskowane, w rozbiću na kontyngenty taryfowe A/B i kontyngent taryfowy C, podobnie jak w przypadku importerów tradycyjnych i nietradycyjnych.

Artykuł 17

W przypadku gdy ilości wnioskowane na dany kwartał przewyższają jakąkolwiek ilość wskaźnikową określoną na mocy art. 4 lub przekraczają ilości dostępne, określa się procentowe obniżenie stosownie do wnioskowanych ilości.

Artykuł 18

1. Właściwe władze wydają pozwolenie na przywóz nie później niż 23 dnia miesiąca, w którym sporządzono wniosek. W przypadku gdy dzień ten nie jest dniem roboczym, pozwolenie zostaje wydane najpóźniej następnego dnia roboczego.

2. Nie naruszając art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, okres ważności pozwolenia na przywóz rozpoczyna się w dniu jego rzeczywistego wydania i wygasa siódmego dnia czwartego miesiąca, w którym zostało wydane. Data rzeczywistego wydania pozwolenia jest włączona w okres ważności pozwolenia.

Artykuł 19

1. Niewykorzystane ilości objęte danym pozwoleniem są ponownie przyznawane, na wniosek, temu samemu importrowi do wykorzystania w następnym kwartale, ale tylko w ciągu roku, na który wydano pierwotne pozwolenie, bez względu na to, czy jest on ich właścicielem czy nabywcą. Ponowny przydział wykonywany jest dla przywozu bananów w ramach kontyngentu, na który wydano pozwolenie, w pełni lub częściowo niewykorzystane.

Zabezpieczenie z tytułu pierwotnego pozwolenia zostaje zatrzymane w wysokości proporcjonalnej do niewykorzystanej ilości.

2. Wnioski o ponowny przydział przedstawiane są w okresie ustanowionym w art. 15 ust. 1 wraz z oryginałem lub uwierzytelnionym odpisem niewykorzystanego lub częściowo niewykorzystanego pozwolenia oraz dowodem przedstawienia zabezpieczenia określonego w art. 24.

Wnioski o ponowny przydział i pozwolenie na ponowny przydział zawierają następujące sformułowanie w rubryce 20: „Pozwolenie na ponowny przydział – art. 19 rozporządzenia (WE) nr 896/001” oraz jeden z czterech następujących wpisów: „importer tradycyjny A/B”, „importer tradycyjny C”, „importer nietradycyjny A/B” lub „importer nietradycyjny C”.

3. Wnioski o ponowny przydział nie podlegają jakimkolwiek proporcjonalnemu obniżeniu, które może być określone na mocy art. 17.

4. W terminie ustanowionym w art. 16 właściwe władze notyfikują Komisji ilości objęte jakimkolwiek wnioskiem o pozwolenia na ponowny przydział.

Artykuł 20

1. Prawa wynikające z pozwoleń wydanych zgodnie z niniejszym rozdziałem są przenoszalne na pojedynczego importera na warunkach określonych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Prawa mogą być przenoszalne jedynie:

- a) między importerami tradycyjnymi, w ramach jednolitego kontyngentu taryfowego, A/B lub C,
- b) przez importerów tradycyjnych importerom nietradycyjnym zarejestrowanym na mocy art. 7, w ramach jednolitego kontyngentu taryfowego, A/B albo C,
- c) między importerami nietradycyjnymi zarejestrowanymi w ramach jednolitego kontyngentu taryfowego, A/B lub C.

Artykuł 21

1. Przed terminem wygaśnięcia okresu ważności pozwolenia na przywóz importerzy zgłaszają bez opóźnień właściwym władzom wszystkie ilości bananów, które zostały dopuszczone do swobodnego obrotu, a następnie powrotnie wywiezione ze Wspólnoty. Jednocześnie zwracają oni tym samym władzom oryginały pozwoleń na przywóz.

2. W ciągu miesiąca od zakończenia każdego kwartału właściwe władze notyfikują Komisji wszystkie ilości powrotnie wywiezione, określając w każdym przypadku kategorię importera (tradycyjny lub nietradycyjny), dla którego pozwolenie na przywóz zostało wydane, wraz z numerem seryjnym odpowiednich pozwoleń na przywóz lub wyciągów pozwoleń.

3. W ciągu następnego kwartału, ale w tym samym roku, w którym wydano pozwolenie oryginalne, posiadaczowi lub nabywcy oryginalnego pozwolenia wydaje się jedno lub więcej pozwoleń, do wysokości ilości powrotnie wywiezionych.

4. Właściwe władze sprawdzają, czy ilości zgłoszone na mocy ust. 1 zostały w rzeczywistości powrotnie wywiezione ze Wspólnoty.

5. Ilości bananów powrotnie wywiezionych nie są uwzględniane przy obliczaniu ilości referencyjnych importerów tradycyjnych i przydziałów importerów nietradycyjnych.

Akapit pierwszy dotyczy także powrotnego wywozu przeprowadzonego w 1994 r. z Państw Członkowskich do Austrii, Finlandii lub Szwecji, oraz powrotnego przywozu z tych państw do państw trzecich, w tym Wspólnoty, w jej kształcie na dzień 31 grudnia 1994 r.

TYTUŁ III

PRZEPISY DOTYCZĄCE PRZYWOZU BANANÓW POZA KONTYNGENTAMI TARYFOWYMI

Artykuł 22

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być przedstawiane w każdym Państwie Członkowskim.

2. Wnioski o pozwolenie oraz pozwolenie zawierają następujące sformułowanie w rubryce 20: „Przywóz poza kontyngentem – art. 22 rozporządzenia (WE) nr 896/2001”.

3. Pozwolenia są wydawane bezzwłocznie, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Okres ważności pozwoleń wynosi trzy miesiące.

4. W ciągu miesiąca od zakończenia każdego kwartału Państwa Członkowskie notyfikują Komisji ilości objęte pozwoleniem wydanym na podstawie niniejszego artykułu.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 23

Dla celów art. 18 ust. 6 i 7 rozporządzenia (EWG) nr 404/9 bilans pokazujący produkcję, spożycie, przywóz oraz wywóz Wspólnoty jest oparty na:

- a) dostępnych danych dotyczących ilości bananów sprzedanych we Wspólnocie w poprzednim roku, w rozbiciu na ich pochodzenie;
- b) przewidywanej wielkości wspólnotowej produkcji i sprzedaży bananów;
- c) przewidywanej wielkości przywozu bananów wszelkiego pochodzenia;
- d) przewidywanej wielkości spożycia, na podstawie ostatnich tendencji w spożyciu i zmianach cen rynkowych.

Artykuł 24

1. Wnioskom o pozwolenie na przywóz towarzyszy dowód złożenia zabezpieczenia, na podstawie tytułu III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85. Zabezpieczenie to wynosi 50 EUR na tonę. Jednakże wymóg ten nie dotyczy wniosków o pozwolenia złożonych przez importerów nietradycyjnych na podstawie uzgodnień dotyczących przywozu, przewidzianych w tytule II.

2. W przypadku wydania pozwolenia na ilości niższe niż wnioskowane zabezpieczenie w zakresie ilości nieprzyznanej zostaje bezzwłocznie zwolnione.

Artykuł 25

Rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 stosuje się z wyjątkiem art. 5 ust. 1 tiret czwarte i art. 8 ust. 4 i 5 przy uwzględnieniu odstępstw zawartych w niniejszym rozporządzeniu.

Nie naruszając art. 35 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, dowód akceptacji zgłoszenia przywozowego na daną ilość zostaje dostarczony w ciągu 30 dni od upływu okresu ważności pozwolenia na przywóz, z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej.

Artykuł 26

1. Urzędy celne, w których złożono zgłoszenie przywozowe celem dopuszczenia do swobodnego obrotu bananów z państw trzecich w ramach uzgodnień kontyngentów taryfowych:

- a) przechowują egzemplarz każdego pozwolenia na przywóz i wyciągu z pozwolenia po akceptacji zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu; oraz
- b) przekazują pod koniec każdego okresu dwutygodniowego drugi egzemplarz każdego pozwolenia na przywóz lub załączonego do niego wyciągu władzom Państwa Członkowskiego wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, odpowiedzialnym za wydawanie pozwolenia. Pod koniec każdego dwutygodniowego okresu władze te przekazują egzemplarz otrzymanego pozwolenia i wyciągi właściwym władzom Państw Członkowskich, wymienionym w powyższym Załączniku, które wydały te dokumenty.

2. W przypadku zaistnienia wątpliwości co do autentyczności pozwolenia, wyciągu lub jakiegokolwiek informacji lub podpisu na przedstawionym dokumencie lub co do statusu importera wypełniającego formalności związane z dopuszczeniem do swobodnego obrotu lub w imieniu którego formalności są dokonywane i w przypadku podejrzenia nieprawidłowości urzędy celne, w których przedstawiono dokumenty, bezzwłocznie informują drogą telekomunikacyjną władze swojego państwa, zgodnie z ust. 1. Państwo to przekazuje niezwłocznie drogą telekomunikacyjną informacje właściwym władzom, które wydały dokumenty, oraz Komisji w celu przeprowadzenia dokładnej kontroli.

Komisja przekazuje organom celnym Państw Członkowskich wykaz importerów tradycyjnych i nietradycyjnych, działających w ramach danych uzgodnień dotyczących przywozu, którzy mogą być posiadaczami lub nabywcami pozwolenia na przywóz lub jego wyciągu.

3. Na podstawie informacji otrzymanej zgodnie z ust. 1 i 2 właściwe władze Państw Członkowskich wymienione w Załączniku przeprowadzają dodatkowe kontrole potrzebne do zapewnienia właściwego stosowania uzgodnień o kontyngentach taryfowych, w szczególności odnoszących się do weryfikacji ilości przywiezionych w ramach tych uzgodnień, przez dokładne porównanie wydanych pozwoleń i wyciągów z pozwoleń z pozwoleniami i wyciągami faktycznie wykorzystanymi. W tym celu weryfikują w szczególności autentyczność i zgodność wykorzystanych dokumentów oraz ich wykorzystanie przez importerów zarejestrowanych na podstawie tytułu II.

Artykuł 27

Państwa Członkowskie przekazują Komisji następujące dane statystyczne i ekonomiczne:

- a) w każdą środę: ceny hurtowe żółtych bananów, w podziale według kraju pochodzenia, według notowań z poprzedniego tygodnia na reprezentatywnych rynkach, wymienionych w art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 3223/94 ⁽¹⁾;
- b) szczegóły, w podziale według pochodzenia, dotyczące ilości bananów oznaczonych kodem CN ⁽²⁾0803 00 19, dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 do celów kontroli przywozu w ramach kontyngentów taryfowych;
- c) dziesiątego dnia miesiąca następującego po upływie ważności okresu pozwolenia na przywóz dla każdego kwartału: ilości objęte wydanymi pozwoleniami na przywóz, ilości objęte pozwoleniami wykorzystywanymi i zwróconymi organowi wydającemu oraz ilości objęte pozwoleniami niewykorzystanymi;
- d) na żądanie: przewidywana produkcja i sprzedaż.

TYTUŁ V

UZGODNIENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 28

1. Ilości dostępne w drugiej połowie 2001 r. wynoszą:

- dla kontyngentów taryfowych A/B: 1 137 159 ton,
- dla kontyngentu taryfowego C: 509 359 ton.

2. W drugiej połowie 2001 r. ilość referencyjna dla każdego importera tradycyjnego, ustanowiona zgodnie z art. 4 i po stosowaniu art. 5 ust. 2, zostaje pomnożona przez współczynnik 0,4454 w przypadku importerów tradycyjnych A/B i współczynnik 0,5992 w przypadku importerów tradycyjnych C.

Nie naruszając art. 5 ust. 3, nie później niż dnia 7 czerwca 2001 r. właściwe władze powiadamiają każdego importera o jego ilości referencyjnej, dostosowanej o współczynnik dostosowujący.

Artykuł 29

1. Nie naruszając art. 7, najpóźniej dnia 18 maja 2001 r. importerzy nietradycyjni przedstawiają swoje wnioski o rejestrację na drugą połowę 2001 r. w wybranym przez siebie Państwie Członkowskim.

2. Najpóźniej do dnia 29 maja 2001 r. Państwa Członkowskie przekazują informacje o importerach nietradycyjnych na drugą połowę 2001 r., wymagane na mocy art. 7 ust. 5.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.

3. Korzystając z informacji uzyskanych na mocy ust. 2, Komisja ustala ilości wszystkich przydziałów dla importerów nietradycyjnych, przyznanych na drugie półrocze 2001 r.

4. Najpóźniej do 7 czerwca właściwe władze powiadamiają każdego importera nietradycyjnego o jego przyznanych przydziałach na drugie półrocze 2001 r.

Artykuł 30

1. Nie naruszając art. 15, importerzy przedstawiają wnioski o pozwolenia na przywóz na trzeci kwartał 2001 r. między dniami 11 a 14 czerwca 2001 r.

W celu otrzymania akceptacji wnioski o pozwolenia przedstawione przez jednego importera nie mogą przekraczać całkowitej ilości:

- a) 54 % ilości referencyjnej w przypadku importerów tradycyjnych;
- b) 54 % przydziałów w przypadku importerów nietradycyjnych.

2. Właściwe władze krajowe wydają pozwolenia na przywóz najpóźniej do dnia 30 czerwca 2001 r.

Pozwolenia są wydawane w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu od dnia 1 lipca 2001 r.

Wnioski o pozwolenia i same pozwolenia posiadają następujące sformułowanie w rubryce 24: „Wydano w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu od dnia 1 lipca 2001 r.”

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 31

Rozporządzenie (WE) nr 2362/98 traci moc z dniem 1 lipca 2001 r.

Jednakże przepisy tego rozporządzenia stosuje się w dalszym ciągu do pozwoleń na przywóz wydanych na rok 2001.

Artykuł 32

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 maja 2001 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Następujące władze Państw Członkowskich są uprawnione do tworzenia wykazów importerów i ilości wprowadzonych do obrotu:

Belgia

Bureau d'interention et de restitutio belge/Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
Rue de Trèves, 82/Trierstraat 82
B-1040 Bruxelles/Brussel

Dania

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Direktoratet for Fødevareerhverv; Eksportstøttekontoret
Kampmannsgade 3
DK-1780 København V

Niemcy

Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung
Referat 322
Adickesallee, 40
D-60322 Frankfurt am Main

Grecja

Ministry of Agriculture
GEDIDAGEP
Directorate Fruits and Vegetables, Wines and Industrial Products
241, Acharnon Street
GR-10446

Hiszpania

Ministerio de Economía
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid

Francja

Office de développement de l'économie agricole des départements d'outre-mer (ODEADOM)
31, Quai de Grenelle
F-75738 Paris Cedex 15

Irlandia

Department of Agriculture and Rural Development
Horticulture Division
Agriculture House (7W)
Kildare Street
Dublin 2
Ireland

Włochy

Ministero del Commercio con l'estero
DG Politica commerciale e gestione regime scambi- Div. II
Viale Boston, 25
I-00144 Roma

Luksemburg

Ministère de l'agriculture/Administratio des services techniques de l'agriculture
Service de l'horticulture
16, Route d'Esch
Boîte postale 1904
L-1014 Luxembourg

Niderlandy

Produktschap Tuinbouw
Louis Pasteurlaan 6
Postbus 280
2700 AG Zoetermeer
Nederland

Austria

Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft
Abteilung III 5 – Handelspolitik und Außenhandel
Stubenring 1
A-1012 Wien

Portugalia

Ministério da Economia
Direcção-Geral das Relações Económicas Internacionais
Direcção de Serviços de Licenciamento do Comércio Externo
Avenida da República, 79
P-1069-059 Lisboa

Finlandia

Rejestracja importerów
Maa- ja Metsätalousministeriö
Hallituskatu 3a, Valtioneuvosto
PL 30
FIN-00023 Helsinki

Pozwolenia wydawane przez
Tullihallitus
Erottajankatu 2
PL 512
FIN-00101 Helsinki

Szwecja

Jordbruksverket
Vallgatan 8–10
S-551 82 Jönköping

Zjednoczone Królestwo

Intervention Board
External Trade Division
Lancaster House
Hampshire Court
Newcastle Upon Tyne
NE99 1AW
United Kingdom
